

[Aksel Larsen.]

hvem der kunde opstilles, og hvem der kunde vælges til Rigsdagen; det maa man naturligvis lade Rigsdagen afgøre. Det er altsaa en Videreførelse af de nuværende Tilstande.

Ændringsforslag Nr. 39, der er stillet af Retsforbundet, finder jeg godt og fornuftigt, og vi vil stemme for det.

Ændringsforslag Nr. 54, der er stillet af det forhenværende Frie Folkeparti, kan vi ikke stemme for. Det vilde være aldeles meningsløst, og jeg tror overhovedet ikke, det kan praktiseres at gøre Anklagemyndigheden uafhængig ikke af Forvaltningen, men af den udøvende Magt, Regeringen. Skal der være Mening i det, maa Regeringen, som naturligvis kun bør kunne udøve sine Funktioner, hvis den er i Overensstemmelse med Rigsdagsflertallet, ogsaa have Indseende med Anklagemyndigheden.

Hvad angaar Ændringsforslagene Nr. 57 og 58, der vedrører Folkekirken, maa jeg i Almindelighed sige, at vort Parti er ikke Tilhænger af en Statskirke. Vi er Modstandere af en Statskirke. Vi finder, at man ikke skal sammenblende Statsvæsen og Religionsudøvelse. Vi er Tilhængere af Religionsfrihed, og derfor maa vi være Modstandere af, at man i dette Samfund saa at sige fødes ind i en bestemt Kirke og en bestemt Trosopfattelse, som i øvrigt understøttes af den verdslige Myndighed, Staten. Jeg finder, at Folk selv maa afgøre, om de vil staa i et religiøst Samfund og i hvilket, og paa hvilken Maade de vil blive salige, og at de religiøse Samfund, altsaa Menighederne, selv maa ordne deres egne Anliggender, uden at Staten blander sig i det. Naturligvis er der visse Grænser. Man kan ikke stille Medlemmer af religiøse Menigheder uden for den almindelige Lovgivning og sige, at den er de ikke underkastet. Naturligvis maa de holde sig de verdslige Love, der angaar Borgernes Pligter og Rettigheder o. s. v., efterrettelige. Men deres Religionsudøvelse skal Samfundet lade være med at blande sig i. Derfor skal man ikke favorisere en bestemt Religionsopfattelse ved at have en Statskirke.

Derfor synes vi heller ikke, det er Statens Sag at beskæftige sig med Ændringer i Kirkens indre Forhold; men paa den anden Side forekommer det os noget ulogisk, at man, hvis man vil have en Statskirke og vil have Staten til at sørge for, at denne Kirke kan eksistere, at dens Præster faar Løn, at Skatterne til den kommer ind, siger, at Staten i øvrigt skal berøves Retten til at have Indseende med denne

Kirke. Der bør være en logisk Sammenhæng i det. Hvis man vil have en Statskirke, maa det ogsaa være Staten, der bestemmer over den, saa maa de, som har den rigtige Opfattelse af Tingene, fjerne sig fra denne Statskirke; for jeg synes ikke, at virkelig religiøse Mennesker paa den Maade kan give sig ind under den verdslige Myndighed.

Vi vil altsaa stemme imod begge de her foreliggende Ændringsforslag, fordi de gør de oprindelige Bestemmelser mere ulogiske og derfor mere urigtige.

Jeg ønsker endnu en Gang at understrege, at vi er for Religionsfrihed, vi er Modstandere af en Statskirke, vi mener, at Menighederne selv skal ordne deres egne Anliggender, og at de religiøse Samfund selv skal opkræve Kontingenter, det skal man ikke have Statsapparatet til.

Retsforbundet har stillet et Ændringsforslag under Nr. 73 til § 85, hvorved man vil ophæve den tvungne Værnepligt til Hær og Flaade og anden offentlig Tjeneste. Det vil vi stemme imod. Intet Samfund kan bestaa, hvis man indfører den Slags Bestemmelser. Retsforbundet er her inde paa en ren anarkistisk Tankegang. Hvis Retsforbundet vil have indført et saadant Princip, maa man holde op med at rende rundt og agitere med alt det, man agiterer med, og i Stedet for slutte sig til Anarkisterne, som ikke vil have nogen Art af Samfundsmagt, ikke nogen som helst Centralmyndighed, men ikke vil have andet end, at hver enkelt Person gør, hvad der passer hver enkelt selv. Paa den Maade kan et moderne Samfund overhovedet ikke eksistere. Det ærede Medlem Hr. Gregeren — det ærede Medlem staar og ryster paa Hovedet og smiler, saa jeg maa jo sige et Par Ord til ham — skulde prøve at gennemtænke, hvordan en Æske Tændstikker bliver produceret, saa vil han opdage, at den ikke kan produceres, uden at praktisk talt hele Samfundet, ikke alene det danske, men hele Verdenssamfundet, paa en eller anden Maade er beskæftiget dermed. Tror det ærede Medlem, at man kan have saadanne Produktionsforhold, uden at Samfundets Centralmagt ogsaa faar et ikke ringe Indseende med den enkelte? Naturligvis ikke.

Vi er for, at den enkelte skal have størst mulig personlig Frihed. Men Hensynet til Samfundets Vel maa gaa forud, det er nemlig ogsaa til Gavn for den enkelte. Hvad Spørgsmaalet om Tvangsudskrivning til Hær og Flaade angaar, er vi naturligvis Modstandere af en hvervet Hær. Jeg tror